

Mødedokument

B9-0504/2022

21.11.2022

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af Kommissionens redegørelse

jf. forretningsordenens artikel 132, stk. 2

om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa
(2022/2952(RSP))

Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Daniel Buda, Alexander Bernhuber
for PPE-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af husdyravl og store rovdyr i Europa (2022/2952(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forretningsordenens artikel 132, stk. 2,
- A. der henviser til, at der er mange komplekse faktorer med skadelige indvirkninger på fødekæderne, som er bestemmende for vilde dyrs migration (klimaændringer, høj beskyttelsesstatus, stigende befolkningstal), som fører til konflikter om sameksistens mellem husdyr og vilde arter;
- B. der henviser til, at lovgivningsmæssige foranstaltninger såsom habitatdirektivet¹ og internationale koordineringsbestrebelse, herunder konventionen om beskyttelse af vilde dyr og planter samt naturlige levesteder (Bernkonventionen), har bidraget til genopretningen af store rovdyrbestande, herunder ulvebestande; der henviser til, at antallet af store rovdyr er steget betydeligt på det europæiske fastland, at det i perioden mellem 2012 og 2016 steg til 8 000-9 000 europæisk løgger, 15 000-16 000 brune bjørne og 17 000 ulve; der henviser til, at disse tal allerede er over fem år gamle; der henviser til, at Den Internationale Union for Naturbevarelse (IUCN) allerede i 2018 klassificerede ulven som ikke truet (least concern) i EU på grund af den kraftige tilvækst i bestanden;
- C. der henviser til, at store rovdyr er meget mobile, og at en enkelt bestand kan sprede sig over store geografiske områder på tværs af forskellige lande såvel i som uden for EU, hvilket fører til situationer, hvor den samme bestand med en gunstig bevaringsstatus kan være genstand for forvaltningsforanstaltninger i én region, samtidig med at den stadig klassificeres som havende behov for streng beskyttelse i naboregionen, selv om bevaringsstatussen er den samme; opfordrer til en videnskabeligt baseret tilgang, der tager hensyn til bestanden som helhed i alle medlemsstater;
- D. der henviser til, at domesticerede dyr, især dyr på græs og åbne græsningsarealer, udsættes for fare som følge af tilstedeværelsen af store rovdyr, navnlig i både bjergrige og tyndt befolkede områder, hvor afgræsning er nødvendig for at bevare disse prioriterede levesteder, og i tættere befolkede landdistrikter, hvor tilstedeværelsen af ulve kan have en negativ indvirkning på den bæredygtige udvikling af og livskvaliteten i landdistrikter, både hvad angår traditionelt landbrug og turisme; der henviser til, at der i tætbefolkede og urbaniserede områder med få store naturfredningsområder er en større fare for domesticerede dyr;
- E. der henviser til, at traditionelle bjerggræsgange og græsningsarealer i enge i stigende omfang opgives på grund af økologiske, landbrugsmæssige og samfundsøkonomiske udfordringer, som er knyttet til driften i umiddelbar nærhed af en stor rovdyrart, hvilket

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

uundgåeligt fører til en konflikt med hensyn til målene for naturbeskyttelse; der henviser til, at 50 % af alle får på det europæiske kontinent lever i nærheden af mindst én stor rovdyrart;

- F. der henviser til, at forebyggende foranstaltninger med henblik på at undgå sameksistensproblemer ikke har vist sig tilstrækkeligt effektive og samtidig har resulteret i mere arbejde og uforholdsmæssigt store udgifter for landbrugerne og desuden har en betydelig indvirkning på landskabet; der henviser til, at de kompensationsbetalinger, der reguleres på nationalt niveau, varierer inden for EU og ofte ikke tager hensyn til den samlede skade, der er forårsaget, hvortil kommer det uoprettelige tab af det genetiske arvemateriale for mange oprindelige racer;
1. understreger, at EU skal fokusere på at forvalte biodiversiteten på en hensigtsmæssig måde, for at muliggøre en afbalanceret udvikling af alle arter og økosystemer; påpeger, at biodiversitetspolitikkerne har haft positive resultater med hensyn til genopretning af store rovdyrarter i EU, men at det bør anerkendes, at voksende bestande fører til stigende miljømæssige, landbrugsmæssige og socioøkonomiske udfordringer, og at der på grundlag af en mere regional tilgang bør træffes flere foranstaltninger i overensstemmelse med habitatdirektivets artikel 2, stk. 3, med henblik på en effektiv afvejning af disse modsatrettede hensyn;
 2. understreger, at det er vigtigt at forbedre overvågningen af vildtsundheden, hvilket er relevant netop med hensyn til ulve som følge af hybridisering med hunde; opfordrer til en standardiseret politik for identificering af hybrider og en gennemsigtig tilgang, herunder grænseoverskridende udveksling af prøver af ulve-DNA mellem forskningsinstitutioner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje den indvirkning, som angreb fra store rovdyr har på dyrevelfærden, herunder kvæstelser, aborter, nedsat frugtbarhed, tab af dyr eller hele hjerde og dødsfald blandt vagthunde, samt på menneskers velfærd, herunder indkomsttab og højere arbejdskraft- og materialeomkostninger samt potentielle kvæstelser eller livsfare;
 3. glæder sig over, at punktet "Forslag til ændring: Nedlistning af ulve (*Canis lupus*) fra bilag II til bilag III til konventionen" er blevet sat på dagsordenen for det 42. møde i det stående udvalg under Bernkonventionen; understreger, at ulvens bevaringsstatus på paneuropæisk plan retfærdiggør en lempelse af dens beskyttelsesstatus og dermed vedtagelsen af den foreslåede ændring;

Foranstaltninger

4. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at erkende, at de nuværende foranstaltninger, herunder hegn og vogterhunde, ikke giver de ønskede resultater med hensyn til i tilstrækkelig grad at hindre angreb og muliggøre harmonisk sameksistens; opfordrer til, at der ved gennemførelsen af forebyggende foranstaltninger og i forbindelse med overvejelser om undtagelser tages hensyn til terrænets beskaffenhed samt andre faktorer, herunder turisme, som er af afgørende betydning for områderne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i tilfælde, hvor bestandene af store rovdyr vokser, at anerkende vigtigheden af at udvikle og anvende overvågede kontrolforanstaltninger i overensstemmelse med habitatdirektivet på grundlag af videnskabelig dokumentation;

Vurdering af bevaringsstatus og grænseoverskridende forvaltningsplaner

5. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at vurdere fremskridtene med hensyn til at opnå målene for arters bevaringsstatus på grundlag af bestandene i biogeografiske områder og/eller i hele EU for at vurdere udbredelsen af vilde dyr på grundlag af videnskabelig dokumentation og på grundlag af udveksling af individer og genstrømme mellem delbestande, idet der tages hensyn til arternes høje mobilitet på tværs af grænser og foretages en tilpasning af den beskyttelsesmæssige status, så snart den ønskede bevaringsstatus er nået; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette det grænseoverskridende samarbejde og udviklingen af grænseoverskridende forvaltningsplaner, der falder sammen med de biogeografiske regioner og/eller niveauet af bestande; opfordrer Kommissionen til at øremærke midler til biodiversitetsundersøgelser med henblik på at ajourføre fordelings- og tæthedskortene over store rovdyr; mener, at disse undersøgelser bør gennemføres i hele Europa for at kunne producere præcise estimater på grund af de pågældende arters store mobilitet; mener, at store rovdyrs bevaringsstatus er gunstig i flere biogeografiske regioner, hvor de stadig er klassificeret som havende behov for streng beskyttelse; opfordrer til nøje overvågning af EU's politik for store rovdyr med henblik på en tilfredsstillende løsning på spørgsmålet om gunstig bevaringsstatus baseret på realistiske data, der viser forskellige tætheder af bestande af store rovdyr i forskellige dele af Europa; opfordrer Kommissionen til straks at udvikle en vurderingsprocedure for at gøre det muligt at ændre beskyttelsesstatus for bestande i bestemte regioner, så snart den ønskede bevaringsstatus er nået, i overensstemmelse med artikel 19 i habitatdirektivet;

Undtagelser

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til aktivt at bistå regioner, der står over for stigende sameksistenskonflikter, i betragtning af at både vilde dyr og planter og husdyr lider betydelig overlast, for at sætte dem i stand til at udnytte den fleksibilitet, der allerede findes i henhold til artikel 16, stk. 1, i habitatdirektivet; opfordrer til en fortolkning og anvendelse af denne artikel, der tager hensyn til populationstætheden på tværs af Den Europæiske Union, og til i tæt samarbejde med medlemsstater, regioner og interessenter at muliggøre en forvaltningsindsats på grundlag af større geografiske regioner og/eller bestande på tværs af medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at præcisere de eksisterende retningslinjer for streng beskyttelse af arter for så vidt angår fortolkningen af de forpligtelser, der følger af habitatdirektivets artikel 12 og 16, i lyset af den stigende bestand af store rovdyr og de stigende konflikter om sameksistens;
7. understreger, at det skal være muligt at drive husdyravl, uden at der kræves uforholdsmæssigt dyre og skærpede beskyttelsesforanstaltninger, der indvirker negativt på mulighederne for landbrug i landdistrikterne; opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af den indvirkning, som den voksende tilstedeværelse af store rovdyr i Europa har på biodiversiteten, landdistrikterne og på landboturismen, herunder på generationsskiftet i landbrugserhvervet;

Bjerglandbrug

8. understreger, at husdyrbrug i alpine områder rammes hårdere af klimaændringer, økonomiske kriser og de stadigt flere angreb fra store rovdyr; påpeger, at bedrifter i

bjergområder er små og har flere udgifter, men at de spiller en vigtig rolle i beskyttelsen af bjerglandskaber og bevarelsen af biodiversitet i utilgængelige områder, hvor store vilde planteædere er forsvundet eller endnu ikke er blevet genudsat, da de er et naturbaseret omkostningseffektivt redskab til forebyggelse og afbødning af klimavirkninger såsom naturbrande; påpeger, at områder såsom artsrigt græsland med *Nardus* på kalkfattig jordbund i bjergegne og alpint og subalpint græsland på kalkholdig bund er særligt bevaringsværdige i henhold til habitatdirektivet; påpeger, at en vigtig faktor for bevarelsen af disse områder er ekstensiv afgræsning; bemærker, at den stigende ulvebestand kombineret med uigennemførligheden af beskyttelsesforanstaltninger på ekstreme topografiske placeringer, f.eks. i bjergrige og tyndt befolkede områder, fører til, at afgræsningen efterhånden opgives; opfordrer Kommissionen til at beskytte og bevare traditionelle landbrugsformer såsom pastoralisme, landbrug med afgræsning, praksissen med hyrdedrift, der er anerkendt af UNESCO, og kvægavlernes levevis gennem en beslutsom indsats og konkrete løsninger; anerkender, at visse af disse driftsformer kan være omfattet af den foreslåede liste over potentielle landbrugsdriftsformer, der finansieres af bioordninger, hvilket kan føre til, at levesteder for vilde dyr og planter forstyrres; opfordrer Kommissionen til at skabe de nødvendige betingelser for beskyttelse af græsgange, hvor foranstaltninger til beskyttelse af hjerne ikke er mulige;

Overvågning

9. fremhæver, at god overvågning er en grundlæggende forudsætning for en vellykket forvaltning af store rovdyr, men at EU's medlemsstater anvender forskellige inspektions- og overvågningsmetoder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere videnskabeligt dokumenterede overvågningsmetoder på tværs af medlemsstaterne og overvåge bestandene af store rovdyr ved at tage hensyn til den grænseoverskridende dimension med fokus på de biogeografiske regioner samt på de enkelte økosystemers karakteristika; opfordrer til, at resultaterne af overvågningen rettidigt og på en gennemsigtig måde gøres tilgængelige for offentligheden; opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til videnskabeligt at udpege de bedst mulige foranstaltninger til at mindske angreb og skader på husdyr fra rovdyrs side samt til at foretage en konsekvensanalyse af gennemførelsen af aktive forvaltningsmetoder;

Finansiering

10. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udpege tilstrækkelige og langsigtede finansieringsmuligheder, både inden for og navnlig uden for den fælles landbrugspolitik, inden for rammerne af biodiversitetsstrategien 2030 og habitatdirektivet, til passende forebyggende foranstaltninger og passende kompensation til landbrugere med henblik på at sikre sameksistensen mellem store rovdyr og bæredygtige husdyrlandbrugspraksisser uden at begrænse de overordnede mål for EU's fælles landbrugspolitik; opfordrer Kommissionen til at erkende, at det stigende antal angreb fra store rovdyr side betyder, at de ressourcer, der er afsat til beskyttelse af husdyr og udbetaling af kompensation, også stiger, hvilket indebærer en risiko for, at midler fra programmerne for udvikling af landdistrikterne, som traditionelt er indført for at bidrage til at nå vigtige mål under den fælles landbrugspolitik, vil blive brugt på bevarelse af arter; mener at den kompensation, der udbetales til husdyravlere efter et angreb, er forskellig fra medlemsstat til medlemsstat; mener, at en sådan erstatning bør

være omfattet af gruppefritagelsen på statsstøtteområdet; beder Kommissionen om at overveje at afskaffe sine landbrugsretningslinjer, der sidestiller kompensation for skader forårsaget af store rovdyr med statsstøtte, idet de tab, som producenterne lider, ikke er forbundet med deres landbrugsaktiviteter;

o

o o

11. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.